

**Maskavas un visas Krievzemes Patriarha KIRILA
Kristus Piedzimšanas svētku vēstījums
virsganiem, draudžu ganiem, diakoniem, mūku kārtai
un visiem uzticamajiem Krievzemes Pareizticīgās Baznīcas bērniem**

Augstisvētītie virsgani, godātie priesteri un diakoni,
godājamie inoki un inokiņas, dārgie brāļi un māsas!

Sirsnīgi sveicu visus jūs šajā svētajā naktī un no sirds apsveicu diženajos Kristus Piedzimšanas svētkos: svētkos, kad piepildās senie apsolījumi par cilvēku cilts pestīšanu, Radītāja neizsakāmas mīlestības pret Savu radīto un Dieva Dēla – Mesijas nākšanas pasaulē svētkos.

Aizvadītajās simtgadēs svētie tēvi daudz runājuši par Dieva iemiesošanās noslēpumu. Un šodien mēs, tāpat kā reiz viņi, ieklausāmie baznīcas lūgšanu un dziedājumu vārdos, ar bijību uzklusām Svētos Rakstus, kas vēsta par šo diženo notikumu, un nebeidzam brīnīties par šo neparasto brīnumu.

Domājot par Kristus Piedzimšanu, sirdsskaidrais Simeons Jaunais Teologs raksta: „*Dievs, nākot pasaulē, <...> savienoja Dievišķo dabu ar cilvēcisko dabu, lai cilvēks kļūtu par dievu, un šajā cilvēkā, kurš kļuvis par dievu pēc svētības, noslēpumaini iemiesojās Svētā Trijādība*” (10. saruna). Bet sirdsskaidrais Efrēms Sīrietis par Dieva iemiesošanu saka: „*Šodien Dievišķais uzliek Sev cilvēciskā zīmogu, lai arī cilvēciskais rotātos ar Dievišķā zīmogu*” (Dziedājums Kristus Piedzimšanas svētkos).

Ieklausoties šajos viedajos vārdos, pavaicāsim paši sev: kādā veidā mēs varam rotāties ar šo dievišķo zīmogu? Kā mums sasniegt Dievlīdzību, uz kuru aicināti ļaudis kopš pasaules radīšanas? Kā mums dzīvot, lai *Kristus izveidotos mūsos* (Gal. 4, 19)? Atbilde ir vienkārša: sekosim Kristus likumiem. Kopā ar apustuļiem Pāvilu vēršos pie jums visiem, mani dārgie: „*Nesiet cits cita nastas, tā jūs piepildīs Kristus likumu*” (Gal. 6, 2). Pārklājiet visu ar mīlestību – un iegūsiat mieru dvēselē. Esiet pret visiem augstsirdīgi – un jūsu sirdīs iemājos prieks, kuru „*neviens neatņems jums*” (Jņ. 16, 22). „*Ar savu izturību glābiet savas dvēseles*” (Lk. 21, 19) – un iemantosiet mūžīgo dzīvību.

Svarīgi, lai mēs, kristieši, ne tikai aicinātu citus sekot augstajiem tikumiskajiem ideāliem, bet arī paši censtos šos ideālus īstenot ikdienas dzīvē un pirmkārt – caur kalpošanu tuvākajam. Un tad ar Dieva žēlastību iegūsim sev patiesos gara augļus: *mīlestību, prieku, mieru, pacietību, labestību, žēlsirdību, ticību, lēnprātību, atturību* (Gal. 5, 22-23).

„*Vērosim cits citu, lai paskubinātu uz mīlestību un labiem darbiem*” (Ebr. 10, 24). Pārvarot konfliktus un nesaskaņas, mēs nesam pasaulei pašu pārliecinošāko vēsti par Piedzimušo Pestītāju un darbiem liecinām par pareizticības neparasto skaistumu un garīgo spēku.

Mēs esam iesākuši 2017. gadu. Tieši simts gadu mūs šķir no notikumiem, kas radikāli izmainīja Krievijas – varenas daudznacionālas valsts – dzīvi, un ierāva to pilsoņu kara neprātā, kad bērni sacēlās pret vecākiem un brālis cīnījās pret brāli. Tos sekojošos zaudējumus un ciešanas, caur kurām izgāja mūsu tauta, daudzējādā ziņā noteica tūkstošiem gadus pastāvējušā valstiskuma izpostīšana un cīņa ar cilvēku reliģisko ticību, kas radīja dziļu šķelšanos sabiedrībā.

Mēs ar dziļu bijību atceramies Krievzemes Baznīcas jaunmocekļu un ticības apliecinātāju varoņdarbu, kuru lūgšanu dēļ, mēs ticam, Kungs nav atstājis mūsu tautu un dāvājis tai spēkus veikt ievērojamus darba un kara varoņdarbus, kas aizveda līdz

uzvarai paša baisākajā no visiem kariem, līdz valsts atjaunošanai, līdz sasniegumiem, kas raisa apbrīnu.

Mēs pateicamies Kungam par visai pasaulei parādīto brīnumu – ticības un dievbijības atdzimšanu mūsu tautā, par apgānīto svētumu atdzimšanu, par jauniem dievnamiem un klosteriem, kuru celtniecība ir redzama to dziļo pārmaiņu zīme, kas notiek cilvēku sirdīs.

Pēdējās desmitgadēs mūsu dzīvēs bijušas un joprojām ir ne mazums grūtību un pārbaudījumu. Bet tie visi ir pārejoši un tādēļ nav bīstami. Aizvadītās simtgades pieredze mums daudz ko ir iemācījusi un no daudz kā tai mūs ir jāpasargā.

Bez bailīgi dosimies pa pestīšanas ceļu, *jo ar mums ir Dievs*. Stiprināsimies ticībā, *jo ar mums ir Dievs*. Spēcināsimies cerībā, *jo ar mums ir Dievs*. Pieaugsim mīlestībā un darīsim labu, *jo ar mums ir Dievs*.

Visu savu paļāvību liksim uz Kungu, jo Viņš ir „*mūžīga klints*” (Jes. 26, 4), un, pēc apustuļa Pētera liecības, „*nav pestīšanas nevienā citā*” (Ap.d. 4, 12). Kristus gaisma lai vienmēr apspīd mūsu zemes ceļu, un šis ceļš lai ved mūs Debesu Valstībā, kuru Kungs sagatavojis tiem, kas Viņu mīl.

Šodien garīgi priecājosies kopā ar visiem jums, kuri dzīvo dažādās valstīs, pilsētās un ciemos, bet veido vienotu Kristus Baznīcu, gribētu lūgšanās novēlēt ikvienam no jums gara un miesas veselību, mieru jūsu ģimenēs, sekmes darbos. Un lai Bētleme Dzimušais Kungs un Pestītājs katram no mums dāvā iespēju ar jaunu spēku un no visas sirds izjust Viņa klātbūtni mūsu dzīvē.

Āmen.

MASKAVAS UN VISAS KRIEVZEMES PATRIARHS

*Kristus Piedzimšana
2016./2017. gads*